

1960

ନଭେମ୍ବର 24

ମେସର୍ସ ମଦନ ମୋହନ ଦମ୍ମା ମଲ୍ ଲିମିଟେଡ୍

ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

(ଜଫର ଇମାମ, ଏ. କେ. ସରକାର ଏବଂ ରଘୁବର ଦୟାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଗଣ)

ଖାଦ୍ୟରେ ଅପମିଶ୍ରିତ- ବିକ୍ରି ପାଇଁ ଅପମିଶ୍ରିତ ଟେକ ଗଚ୍ଛିତ ରଖାଯାଇଥିବା- ଅନୁମାନର, ଖଣ୍ଡନ-କଲିକତା ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମ, 1951 (1951 ର ଡବ୍ଲୁ.ବି. XXXIII), ଧାରା 462 ।

ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଫିରୋଜାବାଦ, ଯୁ.ପି. ରୁ ଏକ ଟେକାଧାର ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ିରେ ସୋରିଷ ତେଲର ଏକ ମାଲ କଲିକତାରେ ନିଜକୁ ପଠାଇଥିଲେ ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ରେଳ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କଠାରୁ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ିର ବିତରଣ ନେଇଥିଲେ । ଖାଦ୍ୟ ନିରୀକ୍ଷକ ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ିରୁ ତେଲର ନମୁନା ନେଇଥିଲେ ଯାହା ବିଶ୍ଳେଷଣରେ ଅପମିଶ୍ରିତ ହୋଇଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଅପମିଶ୍ରିତ ସୋରିଷ ତେଲ ସଂରକ୍ଷଣ କରିଥିବା ଯୋଗୁଁ କଲିକତା ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମ, 1951 ର ଧାରା 462 ଅଧୀନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଧାରା 462 ର ଉପ-ଧାରା (4) ଅଧୀନସ୍ଥ ଅନୁମାନ ଯେ ଯୁପି ଅଏଲ ମିଲର୍ସ୍ ସଂଘ ଏବଂ ପୋଲିସ୍ ଉପ-ଆୟୁକ୍ତ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଆୟୋଜନ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସଂଘକୁ ଲିଖିତ ଏକ ଚିଠିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସୋରିଷ ତେଲ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଗଚ୍ଛିତ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ନମୁନା ନିଆଯାଇ ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ କୁହାଯାଇଛି, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଆବେଦନକାରୀମାନେ "କେବଳ ଯଦି ବିଶ୍ଳେଷଣରେ ଶୁଦ୍ଧ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ ତେବେ ତେଲ ବିତରଣ କରିପାରିବେ ।"

କୁହାଗଲା, ଏହି ତେଲକୁ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ଗଚ୍ଛିତ ରଖାଯାଇଥିବା ଅନୁମାନକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ ବୋଲି ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିଲେ । ତେଲ ବିକ୍ରି ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ଚିଠିରେ କୁହାଯାଇନଥିଲା; ଯଦି ତେଲ ଅଶୁଦ୍ଧ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ ତେବେ କ'ଣ କରାଯିବ ତାହା କୁହାଯାଇନଥିଲା । ସଂଘ ଏବଂ ନିଗମ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଆୟୋଜନ ନଥିଲା ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଏକମାତ୍ର କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଥିଲା । ସନ୍ଧାନକୁ ଜଟିଳ କରିବା ପାଇଁ ଆୟୋଜନ ତଥା ଚିଠି ଏକ କୌଶଳ ଥିଲା ।

ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 118/1959 ।

ପୌରପାଳିକା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ୍, କଲିକତାର ଦ୍ଵିତୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 208 B/1955 ରେ ତା 16 ଜାନୁଆରୀ, 1956 ରିଖର ରାୟ ତଥା ଆଦେଶରୁ ଆଗତ ଫୌଜଦାରୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 101/1956 ରେ କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ତା 2 ଜୁଲାଇ, 1957 ରିଖର ରାୟ ତଥା ଆଦେଶରୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ଵାରା ଆବେଦନଟି ।

2 ଏସ.ସି.ଆର. ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ରିପୋର୍ଟସ୍

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ସି. ବି. ଅଗ୍ରୱାଲା, ବି. ବି. ଚୌଧୁରୀ ଏବଂ ବି. ପି. ମାହେଶ୍ୱରୀ ।

1960

ପି. କେ. ବୋଷଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜିନ ଚନ୍ଦ୍ର ବାନାର୍ଜୀ, ସୁନୀଲ କେ. ବସୁ, ଏସ୍. ଏନ୍. ମୁଖାର୍ଜୀ, ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ପକ୍ଷରୁ ।

ମେସର୍ସ. ମଦନ

ମୋହନ ଦମ୍ମା

ମଲା ଲିମିଟେଡ୍;

ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ

ଅନ୍ୟଜଣେ

1960. ନଭେମ୍ବର 24 । ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ,

ରଘୁବର ଦୟାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି- କଲିକତା ପୌରପାଳିକା ଅଧିନିୟମ, 1951 (1951 ର ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. ବି. XXXIII) ର, ପରେ ଏଠାରେ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମ ବୋଲି ଅଭିହିତ, ଧାରା 462 ଅଧୀନରେ ଆବେଦନକାରୀ ମେସର୍ସ ମଦନ ମୋହନ ଦମ୍ମା ମଲ୍ ଲିମିଟେଡ୍ ଏବଂ ଏହାର ପରିଚାଳକ ଓମ୍ ପ୍ରକାଶ ମାଙ୍ଗଲିକଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧିକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରି କଲିକତା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହା ଏକ ଆବେଦନ ଅଟେ ।

ରଘୁବର ଦୟାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଏହି ଆବେଦନ ପଛରେ ଯେଉଁ ତଥ୍ୟ ରହିଛି, ତାହା ଏହିକି ଯେ ମେସର୍ସ ମଦନ ମୋହନ ଦମ୍ମା ମଲ୍ ଲିମିଟେଡ୍ (ଯାହାକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 କୁହାଯାଇଛି) ତା 25 ଡିସେମ୍ବର 1954 ରିଖରେ ଉତ୍ପାଦନ ସ୍ଥଳ ଫିରୋଜାବାଦରୁ ପ୍ରାୟ 499 ମଣ ଓଜନର ସୋରିଷ ତେଲକୁ ଟୈଳାଧାର ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ି ସଂଖ୍ୟା 75612 ରେ କଲିକତା ପଠାଇଥିଲେ । ଏହି ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ିକୁ ତା 3 ଜାନୁଆରୀ 1955 ରିଖ ଦିନ ସକାଳ ପ୍ରାୟ 8ଟା 45 ମିନିଟରେ କଲିକତାର ପଥୁରିଆଘାଟ ସାଇଡିଙ୍ଗ୍‌ରେ ରଖାଯାଇଥିଲା । କଲିକତା ନିଗମର ଖାଦ୍ୟ ନିରୀକ୍ଷକ ଡକ୍ଟର ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ବାଗୁଜ୍ଜ, କେତେକ ପୋଲିସ୍ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହ ସେହି ସାଇଡିଙ୍ଗ୍‌କୁ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଓମ୍ ପ୍ରକାଶ ମାଙ୍ଗଲିକଙ୍କ ସହ, ଯିଏକି ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ି ନିକଟରେ ମିଳିଥିଲେ, ଆଠ ଅଣାରେ 12 ଆଉଟ୍ ଟୈଳ କ୍ରୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ପରେ, ଏହି ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ିରେ ଥିବା ସୋରିଷ ତେଲର ତିନୋଟି ନମୁନା ନେଇଥିଲେ । ସେ ତିନୋଟି ଶିଶିରେ ତେଲର ନମୁନା ନେଲେ । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ମୁଦ ଦେଇ ବନ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା । ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟିକୁ ଡାକ୍ତର ବାଗୁଜ୍ଜ ରଖିଲେ । ସେ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏକୁ ସେହି ଦିନ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ସରକାରୀ ବିଶ୍ଳେଷକଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଥିଲେ । ସରକାରୀ ବିଶ୍ଳେଷକ, ଅସିଫ୍ ରଞ୍ଜନ ସେନ, ତା 3 ଜାନୁଆରୀ 1955 ରିଖରେ ସେହି ଶିଶିରେ ଥିବା ତେଲକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏହାର ଶୁଦ୍ଧତା ନୈ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମତରେ ପହଞ୍ଚି ନଥିଲେ । ଡକ୍ଟର ବାଗୁଜ୍ଜ ତଥାପି ସେ ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ିକୁ ଜବତ କରି ନିଗମର ମୋହର ମୁଦ ଦେଇ ବନ୍ଦ କରି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 କୁ ହେପାଜତରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ । ଟୈଳାଧାରରେ ଥିବା ତେଲକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଗୋଦାମକୁ ପଠାଇବାକୁ 6 ଜାନୁଆରୀ, 1955 ରେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଏହାପରେ ଗୋଦାମର ତାଲା ନିଗମର ମୋହର ମୁଦ ଦେଇ ବନ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସେନ 4 ଜାନୁଆରୀ, 1955 ରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ତେଲରେ ଅପମିଶ୍ରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ସେ 24 ଜାନୁଆରୀ 1955 ରେ ପରୀକ୍ଷାର ଫଳାଫଳ ବିଷୟରେ ଏକ ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ପଠାଇଥିଲେ । ସୋରିଷ ତେଲରେ ଅପମିଶ୍ରଣ ବିଷୟରେ ବିବରଣୀ

1960

ମେସର୍ସ. ମଦନ

ମୋହନ ଦାଶ

ମିଳିତା ଲିମିଟେଡ୍;

ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବିନାମ

ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ

ଅନ୍ୟଜଣେ

ଉତ୍ତର

ବିହାର, ନ୍ୟାୟପୂର୍ବ

ପାଇବା ପରେ, ଡକ୍ଟର ବାଗୁଇ 4 ଫେବୃଆରୀ, 1955 ରେ ସେମାନଙ୍କ ବିକ୍ରୟ ଏବଂ ମହଜୁଦ ପାଇଁ ସୋରିଷ ତେଲ ରଖିଥିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତିରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ଯାହାର ଏକ ନମୁନା ବିଶ୍ଳେଷଣରେ ମିଳିଥିଲା ସୋରିଷ ତେଲ ଯାହା ଚିନାବାଦାମ ତେଲରେ ଅପମିଶ୍ରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବିଚାରଣ ସମୟରେ, ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏକ ଆବେଦନ ଉପରେ, ନିଗମର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ହେପାଜତରେ ଥିବା ତେଲର ତୃତୀୟ ନମୁନା ଶିଶିକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ ଏବଂ ବିବୃତି ପାଇଁ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ସରକାର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କୁ ପଠାଇବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ନ୍ୟାୟାଳୟ ସାକ୍ଷୀ ସଂଖ୍ୟା 1, ଦୁଇଲ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନମୁନାର ବିଶ୍ଳେଷଣ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଚିନାବାଦାମ ତେଲରେ ଅପମିଶ୍ରଣ ହୋଇଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ତେବେ, ଏହି ବିଶ୍ଳେଷକଙ୍କ ବିବରଣୀକୁ ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ସରକାର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବାର ଉପ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଡକ୍ଟର ଏସ. କେ. ଚାଟାର୍ଜୀ, ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 କ ସ୍ୱାକ୍ଷର ଅଧୀନରେ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଥିବା ତୈଳର ନମୁନା ଯୁ.ପି. ସରକାରଙ୍କୁ ତୈଳ ବିଶେଷଜ୍ଞ ଓମ୍ ପ୍ରକାଶଙ୍କୁ ପଠାଇଥିବା ଜଣାପଡୁଛି, ଯିଏ ଜୁଲାଇ 27, 1955 ରେ ବିବରଣୀ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ନମୁନା 'ସୋରିଷ ତେଲ ପାଇଁ ଆଗମାର୍କ ବିନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ସହିତ ମେଳ ଖାଉଛି ଏବଂ ତିଲ, ଚିନାବାଦାମ ଏବଂ ଫେଶୀ ତେଲ ପରି ଅପମିଶ୍ରକ ଦ୍ରବ୍ୟଠାରୁ ମୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯାଏ' । ତେବେ ଏହି ବିବରଣୀ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ ।

କୋଲକାତାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଶାଖାର ପୋଲିସ ଉପଆୟୁକ୍ତ ତା 10 ଜାନୁଆରୀ 1955 ରିଖରେ ସୋରିଷ ତେଲର ଏକ ନମୁନା ସରକାରୀ ବିଶ୍ଳେଷକ, ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ଜଳ, ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ଜନସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପରୀକ୍ଷାଗାରରକୁ ପଠାଇଥିଲେ ଶ୍ରୀ ଏସ୍. ଏନ୍. ମିତ୍ର, ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 7, ଏହି ନମୁନାକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାର ରାସାୟନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସାରୁନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମୂଲ୍ୟ 173.3 ଏବଂ ଆୟୋଡିନ୍ ମୂଲ୍ୟ 105 ଆଧାରରେ ବିବୃତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ନମୁନାଟି ପ୍ରକୃତ ସୋରିଷ ତେଲର ମାନକର ପାଖାପାଖି ଥିଲା । ଏହି ବିବରଣୀ ପ୍ରମାଣ କରେ ନାହିଁ ଯେ ନମୁନାଟି ଶୁଦ୍ଧ ସୋରିଷ ତେଲର ଥିଲା । ସ୍ୱକ୍ଷୀକରଣ ପାଇଁ ପୋଲିସ ଉପଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରତି ଶ୍ରୀ ମିତ୍ରଙ୍କ ଉତ୍ତର ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ । ଏହା ଅଟେ:

"କିନ୍ତୁ, ଯଦି କୌଣସି ବିଦେଶୀ ତୈଳର ଉପସ୍ଥିତିର ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ପ୍ରମାଣ, ଯାହା କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାଧାରଣ ତୈଳ ସାମଗ୍ରୀର ପରିସଂଖ୍ୟାନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣିତ ହୁଏ, ପ୍ରାପ୍ତ ନ ହୁଏ, ତେବେ ନମୁନାକୁ ଅପମିଶ୍ରିତ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ ସୋରିଷ ତେଲର ନମୁନାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଛି ଏବଂ 'ମାନକ ସହିତ ପାଖାପାଖି' ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି କିନ୍ତୁ ବିଶୁଦ୍ଧ ରୂପେ ନୁହେଁ । ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ଆଇନଗତ ପ୍ରଭାବ ଏହିକି ଯେ ନମୁନାକୁ ସନ୍ଦେହଜନିତ ଲାଭ ମିଳିବ ।"

ପୁନଶ୍ଚ, ଶ୍ରୀ ମିତ୍ରଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିବା ନମୁନା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତୈଳାଧାର ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ିର ନମୁନା ଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରମାଣ କରିବା ପାଇଁ ଅଭିଳେଖରେ କୌଣସି ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ।

2 ଏସ.ସି.ଆର. ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ରିପୋର୍ଟସ୍

ଡକ୍ଟର ବାଗୁଇ ପୁଲିସର ଲୋକେ ତେଲର ନମୁନା ନେଇଥିବା ବିଷୟରେ ଅଭିଯାଷ୍ଟ ଦେଇ ନାହାଁନ୍ତି । ପୋଲିସ ତେଲର କୌଣସି ନମୁନା ନେଇଥିବା ନେଇ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇନଥିଲା । ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବାକୁ ଓ ସୋରିଷ ତେଲ ଶୁଦ୍ଧ କି ନୁହେଁ ତାହା ଜାଣିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୋଲିସ ତେଲର ନମୁନା ନେବାର କୌଣସି ଯଥାର୍ଥ କାରଣ ନାହିଁ ବୋଲି ଜଣାପଡୁଛି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଡକ୍ଟର ବାଗୁଇଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଜେରା ଦିଆଯାଇଥିବା ମାମଲାଟି ଜଣାପଡୁଛି ଯେ ସେ ନିଜେ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଥିବା ସୋରିଷ ତେଲର ଚାରୋଟି ନମୁନା ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ନମୁନା ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଶାଖାକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ସେ ସୋରିଷ ତେଲର ଚାରୋଟି ନମୁନା ନେଇଥିଲେ ବୋଲି ଡଃ ବାଗୁଇ ଅସ୍ବାକାର କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ବିବୃତି କାଳିଦାସ ଗାଙ୍ଗୁଲି, ଉପ-ନିରୀକ୍ଷକ, ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଶାଖା, ପୋଲିସ ବିଭାଗର ବିବୃତି ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି, ଯିଏ ଏହି ଅବସରରେ ଡଃ ବାଗୁଇଙ୍କ ସହ ଥିଲେ । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ନିଗମ ଖାଦ୍ୟ ନିରୀକ୍ଷକ ତିନୋଟି ନମୁନା ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ପୋଲିସ୍ ଗୋଟିଏ ନମୁନା ନେଇଥିଲା ଯାହା ନିଗମ ମୋହର ମୁଦ ସହିତ ବନ୍ଦ କରାଯାଇଥିଲା । ଆମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ନାହିଁ ଯେ ପୋଲିସ୍ ପ୍ରକୃତରେ ଡେଲଟା ଗୋଟିଏ ନମୁନା ନେଇଥିଲା ଏବଂ କାଳିଦାସ ଗାଙ୍ଗୁଲିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିବା ନିଗମ ମୋହର ସହିତ ଏହାକୁ ମୁଦ ଦେଇ ବନ୍ଦ କରିଥିଲା ।

ନିମ୍ନ ଅଦାଲତମାନେ ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଡେଲଟାଧାର ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ିରେ ଥିବା ସୋରିଷ ତେଲରେ ଚିନାବାଦାମ ତେଲ ଅପମିଶ୍ରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେହି ଡେଲଟା ମାଲିକାନାଧିକାରରେ ଥିଲେ ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 462 ର ଉପ-ଧାରା (4) ଅଧୀନରେ ଉପୁଜିଥିବା ଅନୁମାନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସେହି ଡେଲଟା ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ସଞ୍ଚିତ ରଖିଥିଲେ ଏବଂ ଯାହାକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇନଥିଲା । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀମାନ ଓକିଲ ଏହି ଫଳାଫଳଗୁଡ଼ିକର ସଠିକତା ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠାଇଛନ୍ତି ।

ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୋରିଷ ତେଲର ନମୁନାଗୁଡ଼ିକର ବିଶ୍ଳେଷଣ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରମାଣକୁ ଆମେ ବିଚାର କରିଅଛୁ । ତା 3-4 ଜାନୁଆରୀ 1955 ରିଖରେ ଡଃ ବାଗୁଇଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ନମୁନାକୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିବା ସରକାରୀ ବିଶ୍ଳେଷକ, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2, ଅସିତ ରଞ୍ଜନ ସେନ, ତଥ୍ୟ ଆଧାରରେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ 40° ସେଲସିୟସରେ ବି.ଆର୍. ସୁତକାଙ୍କ 60.4 ଥିଲା ଏବଂ ଚିନାବାଦାମ ତେଲ ପାଇଁ ବେଲିୟରର ପରୀକ୍ଷା ନିଃସନ୍ଦେହଯୁକ୍ତ ଥିଲା- କାରଣ ଏହା 28° ସେଲସିୟସରେ ଅସ୍ପଷ୍ଟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ପଠାଯାଇଥିବା ନମୁନାକୁ ପ୍ରକୃତରେ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ସାକ୍ଷୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଦୁଲାଲ ଚାନ୍ଦ ଦେ ମଧ୍ୟ ରାସାୟନିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସାବୁନ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମୂଲ୍ୟ 175.5, ଆକ୍ସୋଡିନ୍ ମୂଲ୍ୟ 106.8 ଏବଂ 27 ଡିଗ୍ରୀ ସେଲସିୟସରେ ଅସ୍ପଷ୍ଟତାର ଉପସ୍ଥିତି ପାଇବା ଆଧାରରେ ଏହାକୁ ଅପମିଶ୍ରିତ ବୋଲି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ । ସେ ଅଳ୍ପ ପରିମାଣର ଫେଣୀ ତେଲର ଉପସ୍ଥିତିର ସଙ୍କେତ ମଧ୍ୟ ପାଇଥିଲେ । ଏହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ ତାଙ୍କର ମତ ସଠିକ ବୋଲି ଶ୍ରୀ ମିତ୍ର, ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 7 ସ୍ଵୀକାର କରିଛନ୍ତି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଡେଲଟାଧାର ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ିରେ ଥିବା ସୋରିଷ ତେଲରେ ଅପମିଶ୍ରଣ ହୋଇଛି ବୋଲି ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ସଠିକ୍ ଅଟେ । ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଶାଖାର ଉପାୟକୁଳଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଶ୍ରୀ ମିତ୍ରଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିବା ସୋରିଷ ତେଲର ନମୁନାରେ ଏହି ଡେଲଟାଧାର

1960

ମେସର୍ସ. ମଦନ
ମୋହନ ଦଳା
ମଲା ଲିମିଟେଡ୍,
ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ
ବନାମ
ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ
ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଉତ୍ତର
ଦୟାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

1960

ମୋହର୍ସ ମଦନ

ମୋହନ ଦମ୍ଭା

ମଲ ଲିମିଟେଡ୍;

ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ବନାମ

ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ

ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ରତ୍ନବର

ଦୟାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ିରୁ ସୋରିଷ ତେଲ ଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇନାହିଁ । ତେଣୁ ସେହି ନମୁନାର ପ୍ରକୃତି ବିଷୟରେ ଶ୍ରୀ ମିତ୍ରଙ୍କ ମତ ଶ୍ରୀ ସେନ୍ ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଦେଙ୍କ ମତ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯାଉନାହିଁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବିଶ୍ଳେଷଣ କରାଯାଇଥିବା ସୋରିଷ ତେଲରେ ଚିନାବାଦାମ ତେଲରେ ଅପମିଶ୍ରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଯେ ଡକ୍ଟର ବାଗୁଇଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୋରିଷ ତେଲର ନମୁନା ନିଆଯିବା ସମୟରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ତେଲ ନଥିଲା ଏବଂ ତେଣୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 462 ର ଉପ-ଧାରା (4) ଅଧୀନରେ ଏହି ତେଲ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ଗଚ୍ଛିତ ଥିଲା ବୋଲି କହିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ କୌଣସି ଅନୁମାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଆବେଦନ ଅଧୀନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟରୁ ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଏହା ସମ୍ମୁଖରେ ଶୁଣାଣୀ ସମୟରେ ଏହା ବିବାଦୀୟ ନଥିଲା ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସୋରିଷ ତେଲ ପାଖରେ ଥିଲେ ଯାହାର ନମୁନା ନିଆଯାଇଥିଲା । ନଥିରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣ ଉପରେ ଆଧାର ମତ ଏହା ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଦଖଲରେ ସୋରିଷ ତେଲ ଥିଲା । ତୈଳ ମାଲ ଉତ୍ପାଦନକାରୀ ସଂସ୍ଥା, ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 କ୍ଷ ୦'ରୁ କଲିକତାଠାରେ ତାଙ୍କ ନିଜକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଏହାର ପରିଚାଳକ, ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2, 3 ଜାନୁଆରୀ, 1955 ରେ ରେଳ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କଠାରୁ ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ିର ବିତରଣ ନେଇଥିଲେ । ତଃ ବାଗୁଇ ସୋରିଷ ତେଲର ନମୁନା ନେବା ପୂର୍ବରୁ ଏପରି ତେଲିଭରି ନିଆଯାଇଥିଲା ବୋଲି କୌଣସି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପରିସ୍ଥିତି, ଆମ ମତରେ, ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ଭାବରେ ସ୍ଥାପିତ କରେ କି ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ତଃ ବାଗୁଇଙ୍କ ପରିଦର୍ଶନ ପୂର୍ବରୁ ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ିର ବିତରଣ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ିରୁ ତୈଳ ନମୁନା ନେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଯଦି ସେ ରେଳ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କଠାରୁ ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ିର ବିତରଣ ନେଇନଥାନ୍ତେ, ତେବେ ତୈଳ ନମୁନା ନେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାଙ୍କଠାରୁ ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ି ଖୋଲିବାକୁ ଆଶା କରାଯାଇନଥାନ୍ତା ବା ସେ ଖୋଲିପାରିନଥାନ୍ତେ । ରେଳ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସ୍ବୟଂ ଏହା ଦେଖୁଥିବେ ଯେ କେହି ଏହାର ଦାୟିତ୍ଵରେ ଥିବା ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ିର ଜିନିଷପତ୍ର ଆଦି ସହିତ ହେଉପେର କରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 2 ଡକ୍ଟର ବାଗୁଇଙ୍କ ଗସ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ି ପାଇଁ ମାଲ ପରିବହନ ପ୍ରଦାନ କରିଥିବେ ଏବଂ ଏହିପରି ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ିର ବିତରଣ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବେ । ଏହାପରେ ସେ ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ିକୁ ନିଜ ଅକ୍ତିୟାରରେ ପାଇଲେ ଏବଂ ସେଥିରୁ ତୈଳ ବାହାର କରିବା କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ତୈଳ ବାହାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ସ୍ଥିତିରେ ଥିଲେ । ତେଣୁ ଆମେ ବିଶ୍ଵାସ କରୁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ତୈଳାଧାର ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ିରେ ଥିବା ତୈଳ ଦଖଲରେ ଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ତଃ ବାଗୁଇ ସେଥିରୁ ତୈଳର ନମୁନା ନେଇଥିଲେ ।

ତେବେ ସେ ଯାହା ହେଉ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରମୁଖ ଯୁକ୍ତି ଏହିକି ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 462 ର ଉପ-ଧାରା (4) ଅଧୀନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୋରିଷ ତେଲ ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଗଚ୍ଛିତ ରଖାଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଅନୁମାନ ଖଣ୍ଡନଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ୟୁ. ପି. ତୈଳ ମିଲର୍ସ ସଙ୍ଘ ଏବଂ ପୋଲିସ୍ ଉପଆୟୁକ୍ତ, ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଶାଖା ଏବଂ ଜାନୁଆରୀ 3, 1955 ରେ ସଙ୍ଘ ସଚିବଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଚିଠି (ପ୍ରବର୍ତ୍ତନୀ ଆର୍) କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇଛି । ସଂଘ ଏବଂ ଉପଆୟୁକ୍ତ, ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଶାଖା ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସମର୍ଥନରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଦଲିଲଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଆମେ ବିଚାର କରିଛୁ, କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ଏପରି କିଛି ନାହିଁ ଯାହା

2 ଏସ.ସି.ଆର. ସୁପ୍ରିମ କୋର୍ଟ ରିପୋର୍ଟସ୍

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଟୈଳ ବିକ୍ରୟରୁ ଆଇନଗତ ଭାବରେ ବାରଣ କରିବ, ଯଦିଓ ଏହା ଅପମିଶ୍ରଣ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ । ଜୁନ୍ 9, 1954 ଦ୍ଵାରା ଅନୁଷ୍ଠିତ ଯୁ.ପି. ଟୈଳ ମିଲର୍ସ୍ ସଫର ବୈଠକର କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ଉପଆୟୁକ୍ତ ଏବଂ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଶାଖାର ସହକାରୀ ଆୟୁକ୍ତ ଯୋଗଦାନ ଯାହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଏପରି କୌଣସି ରାଜିନାମା ହୋଇନାହିଁ । ସମ୍ପୃକ୍ତ ଉପଆୟୁକ୍ତଙ୍କ ପରାମର୍ଶ ଯେ ସଂଘର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟ ନିଜ ନିଜ ମିଲ୍‌କୁ ଲେଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଆମଦାନୀ ହେବାକୁ ଥିବା ସମସ୍ତ ପରିମାଣର ଟୈଳ ପ୍ରଥମେ ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ କରାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ପରେ ବିତରଣ କରାଯିବା ଉଚିତ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵୀକାର କରାଯାଇ ନଥିଲା, ସଦସ୍ୟମାନେ କେବଳ ଏହା କହିଥିଲେ ଯେ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ଏବଂ ସର୍ବଦା ଶୁଦ୍ଧ ସୋରିଷ ତେଲ ଆମଦାନୀ କରନ୍ତି । ତେବେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା ଯେ ତେଲର ନମୁନା ପରଦିନ ସକାଳଠାରୁ, ଅର୍ଥାତ୍ 10 ଜୁନ୍, 1954 ରୁ ନିଆଯାଉ । ତେବେ ସେ ଯାହା ହେଉ ଆମ୍ଭେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ନଭେମ୍ବର 1954 ରେ ଯୁ.ପି. ଅଏଲ ମିଲର୍ସ୍ ସଫ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 କୁ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ପୋଲିସ ଉପଆୟୁକ୍ତ, ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଶାଖାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାନୁଯାୟୀ, ନମୁନା ସଂଗ୍ରହ ଏବଂ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବେଦନ ପତ୍ର ସହିତ ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନୀ କିମ୍ବା ପରିଚାଳକ କିମ୍ବା ମିଲ୍ ମାଲିକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ଏକ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ରହିବା ଉଚିତ, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇପାରିବ ଯେ ଟୈଳାଧାର ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ିର ଥିବା ସୋରିଷ ତେଲ ଆର୍ଗେମେନ୍‌ଟି, ଫେଶୀ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଅପମିଶ୍ରଣ ମୁକ୍ତ ଶୁଦ୍ଧ ସୋରିଷ ତେଲ ଥିଲା, ଏବଂ ଫେବୃଆରୀ 1955 ଏବଂ ଏପ୍ରିଲ 1955 ରେ, ପୋଲିସ ଉପଆୟୁକ୍ତ, ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଶାଖାଙ୍କୁ ଯୁ.ପି. ଅଏଲ ମିଲର୍ସ୍ ସଂଘକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ଯେ ଏହାର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ପରାମର୍ଶ ଦେବା ଉଚିତ ଯେ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ବଙ୍ଗଳା ବାହାରୁ କୌଣସି ସୋରିଷ ତେଲ ଫରମାସ କରିବେ, ସେମାନେ ଦେଖିବେ ଯେ ରେଳ ରସିଦ୍ ସହିତ କାରଖାନାର ରସାୟନ ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ଠାରୁ ଏକ ସ୍ଵସ୍ତ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ସହିତ ଯାଞ୍ଚ କରାଯିବ । ପୋଲିସ୍ ଉପଆୟୁକ୍ତ, ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଶାଖାରୁ ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶର କୌଣସି ବଡ଼ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥିବାର ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ, କାରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାପ୍ତ ଟୈଳ ମାଲ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରମାଣପତ୍ର ବିନା ଥିଲା । ମୋହନ ଦମ୍ମା ଆବେଦନକାରୀ କାରଖାନାର ରସାୟନବିତ୍ ମହେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଗୁପ୍ତା, ଡି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1, କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ସେହି ଗାଡ଼ିରେ ପଠାଯାଇଥିବା ଟୈଲର ନମୁନା ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଅସଲି ସୋରିଷ ତେଲ ବୋଲି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ, ଯାହା କୌଣସି ପ୍ରକାରର ଅପମିଶ୍ରଣରୁ ମୁକ୍ତ ଥିଲା । ପଠାଯାଇଥିବା ସୋରିଷ ତେଲର ଶୁଦ୍ଧତା ବିଷୟରେ ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରମାଣପତ୍ର ରେଳ ରସିଦ୍ ସହିତ ଥିବାର କି ତଥ୍ୟ ବାଗୁଇ କିମ୍ବା ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ପୋଲିସ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା କିମ୍ବା ଦିଆଯାଇଥିଲା ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେଉନାହିଁ । ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଙ୍କ ଡରଫ୍‌ରୁ ଚିଠି ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଆର୍ ତା 3 ଜାନୁଆରୀ 1955 ରିଖ ସକାଳ 10 ଟାରେ ଯୁ.ପି. ଅଏଲ ମିଲର୍ସ୍ ସଂଘର ସଚିବଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଚିଠିରେ କୁହାଯାଇଛି:

"ଦୟାକରି ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ନମୁନା ଏବଂ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତୁ, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ଆମେ କେବଳ ତେଲର ବିତରଣ ନେଇପାରିବା ଯଦି ଏହା ବିଶ୍ଳେଷଣରେ ଶୁଦ୍ଧ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ ।"

ଏପରି କୌଣସି ବିବୃତି ଏହି ଅନୁମାନକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ଦ୍ଵାରା ପଠାଯାଇଥିବା ଟୈଳ କଲିକତାରେ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିଲା । ତେଲ ବିକ୍ରି

1960

ମେସର୍ସ. ମଦନ
ମୋହନ ଦମ୍ମା
ମାଲ ଲିମିଟେଡ୍,
ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ
ବନାମ
ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ
ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ଉତ୍ତର
ଦୟାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

1960

ମୋହନ ମହନ
ମୋହନ ଦମ୍ଭା
ମଲ ଲିମିଟେଡ୍;
ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ
ବନାମ
ପଶ୍ଚିମ ବଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ
ଏବଂ ଅନ୍ୟଜଣେ

ରତ୍ନବର
ଦୟାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ଚିଠିରେ ଉଲ୍ଲେଖ ନାହିଁ । ଏହା କେବଳ ଏହା କହିଛି ଯେ ସେମାନେ କେବଳ ତେଲର ବିତରଣ ନେଇପାରିବେ ଯଦି ଏହା ବିଶ୍ଳେଷଣରେ ଶୁଦ୍ଧ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ । ଯଦି ତେଲଟି ଅଶୁଦ୍ଧ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ, ତା'ହେଲେ ତା'ର କ'ଣ କରାଯିବ, ତାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇନାହିଁ । ଏହି ସଙ୍ଗଠନର ସେହି ନିଗମ ସହିତ କୌଣସି ବୁଝାମଣା ନଥିଲା ଯାହାର ଅପମିଶ୍ରିତ ସୋରିଷ ତେଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ଏକମାତ୍ର ଅଧିକାର ଥିଲା । ପୋଲିସର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଶାଖାର ଏହା ସହିତ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନଥିଲା । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ପୋଲିସର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଶାଖା ସହିତ ସମସ୍ତ ତଥାକଥିତ ଆନ୍ଦୋଳନ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଚିଠିଗୁଡ଼ିକ, 'ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଆର୍' ଚିଠି ପରି, ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ସୋରିଷ ତେଲ ଶୁଦ୍ଧ ଅଛି ବୋଲି ଦେଖିବା ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଉପଯୁକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଜଟିଳ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଅତିସୂକ୍ଷ୍ମ କୌଶଳ ବୋଲି ମନେ ହୁଏ ।

ଏହି ମାମଲାରେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏହି ପ୍ରକାରର ବ୍ୟବସ୍ଥା କିପରି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଡିମାନ୍ଦର ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ିରୁ ସୋରିଷ ତେଲର ଆରୋପିତ ଚତୁର୍ଥ ନମୁନା ଏବଂ ଏହାର ଶୁଦ୍ଧତା ବିଷୟରେ ଏକ ଅଣ-ପ୍ରତିଶ୍ଟୁତିବଦ୍ଧ ବିବୃତିକୁ ଅସ୍ଥିତକୁ ଆସିବା ପାଇଁ ଏକ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ତେଣୁ ଆନ୍ଦର ମତ ଏହା ଅଟେ ଯେ ଏହି ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଆର୍ ଚିଠି, କିମ୍ବା ଏପରି ଯୋଗାଯୋଗ ଆଡ଼କୁ ବାଟ ଦେଖାଇଥିବା ସେହି ଆନ୍ଦୋଳନ, ଏହା ସ୍ଥାପିତ କରେ ନାହିଁ ଯେ ରେଳ ମାଲବୁହା ଗାଡ଼ିର ସୋରିଷ ତେଲ ଯାହାକୁ ଅନ୍ୟଥା ଭାବେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଗଚ୍ଛିତ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯିବ, ତାହା ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଗଚ୍ଛିତ ନଥିଲା ।

ତେଣୁ ଆନ୍ଦର ମତ ଏହା ଅଟେ ଯେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 462 ଅଧୀନରେ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ସଠିକ୍ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନଟି ଖାରଜ ହେଉଛି ।

ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମୋକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଂତର୍ଲିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା : ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟା ମୁଖାର୍ଜୀ,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ